

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 8.7.2005
KOM(2005) 308 endelig

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

Det Særlige Administrative Område Hongkong: Årsrapport for 2004

{SEC(2005) 922}

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

Det Særlige Administrative Område Hongkong: Årsrapport for 2004

Hvad angår gennemførelsen af princippet om “ét land – to systemer”, var 2004 præget af en tendens til, at myndighederne på det kinesiske fastland fik større indflydelse med hensyn til forvaltningen af området, især gennem arbejdet med forfatningsudviklingen i den nationale folkekongres’ stående udvalg (NPCSC). Dette gav anledning til bekymring både inden for og uden for området for så vidt angår opretholdelsen af princippet om, at “hongkongere skal styres af hongkongere”.

Året begyndte med høje forventninger til en politisk reform blandt prodemokratiske grupper, idet omkring 100 000 Hongkong-borgere marcherede fredeligt gennem gaderne den 1. januar for at give udtryk for deres vilje til at deltage mere i det politiske arbejde. Disse grupper fik yderligere tilskyndelse hertil, da Hongkong-regeringen den 7. januar oprettede en taskforce for forfatningsudviklingen, som derefter påbegyndte offentlige høringer.

Den 26. april vedtog NPCSC imidlertid på de lokale myndigheders anmodning en afgørelse, ifølge hvilken basisloven for Hongkong nu kun tillader mindre ændringer i valgsystemet for Hongkongs øverste ledelse i 2007 og for medlemmer af lovgivningsrådet i 2008. HKSAR-regeringen godkendte efterfølgende denne afgørelse, og mulighederne for betydelige fremskridt hen imod almindelig stemmeret, som er det “endelige mål” i henhold til basisloven, er således ikke blevet forbedret. EU foretog en diplomatisk demarche i Beijing og i Hongkong den 28. maj, hvor den gav udtryk for bekymring med hensyn til NPCSC-henvisningens manglende sammenhæng med den høje grad af autonomi, der er sikret i henhold til basisloven.

På trods af denne udvikling resulterede de ordinære valg til lovgivningsrådet i september i en rekordhøj valgdeltagelse, idet 62 % af de stemmeberettigede støttede de prodemokratiske kandidater, hvilket må ses som et udtryk for, at der er stor opbakning omkring indførelse af mere demokratiske tilstande i området. Men på grund af valgsystemets natur er det imidlertid kun 25 af de 60 pladser i det nye lovgivningsråd, der er besat af prodemokrater. Proregeringspartierne har fortsat flertallet. Den måde, valgene generelt blev gennemført på, vidner om HKSAR’s politiske modenhed, og angiver samtidig, at der er et sundt grundlag for yderligere demokratisering.

Hongkongs civilsamfund og presse fortsatte deres aktiviteter frit og blev mere højløydte og kritiske, som året skred frem. Som følge heraf blev forbindelserne til HKSAR-regeringen og dens ledelse svækket en smule, og dette bevirkede, at den folkelige støtte til visse Hongkong-regeringsledere forringedes. Der var også visse journalister, der hævdede, at de havde været udsat for pres for at få dem til at mildne deres kritik af regeringens politik.

Europa-Kommissionen konstaterede med tilfredshed, at der i september 2004 blev offentliggjort et lovudkast om racediskrimination, og håber derfor, at der i 2005 vil blive vedtaget en samlet tekst, som er i overensstemmelse med internationale normer.

Hongkong-regeringens forvaltningspolitik og visse særlige projekter, der henhører herunder, har været udsat for hård kritik i løbet af året. Det taler til regeringens og det politiske systems ros, at nogle af disse kritikpunkter blev erkendt og endda kom frem i dagens lys via rapporter,

som regeringen selv havde bestilt, såsom rapporten om den dårlige håndtering af SARS-epidemien. Af andre eksempler kan nævnes den offentlige diskussion omkring visse større offentlige byggevirksomhedsprojekter (ejendomsbyggeriet på Hunghom-halvøen, projektet i West Cowloons kulturelle kvarter og den forsinkede aktieemission i forbindelse med REIT Links' offentligt byggeri), der har været gjort til genstand for generelle anklager om hemmelige aftaler mellem regeringen og erhvervslivet.

Det forholder sig imidlertid således, at gennemførelsen af sidstnævnte projekt blev blokeret som følge af en protest indbragt for en domstol, hvilket er et opmuntrende tegn på, at uafhængige domstole og retsstatsprincipperne fortsat nyder større og større udbredelse i Hongkong. Den stadig større ytringsfrihed i Det Særlige Administrative Område Hongkong fremgår også af den måde, hvorpå højtstående regeringseksponenter har været gjort til genstand for sådan vedvarende offentlig kritik. Nogle er trådt tilbage som følge af presset, som f.eks. sundhedsministeren, der gik af midt i 2004 på grund af SARS-rapporten. Den øverste leder for HKSAR-regeringen gik endelig selv af (af "helbredsmæssige årsager") i marts 2005.

Centralregeringens økonomiske politik i 2004 var til stadig større gavn for Hongkong. Iværksættelsen af CEPA I-programmet (Closer Economic Partnership Arrangement) i 2004 og den fremtidige udbygning heraf gennem CEPA II-programmet, indledningen af drøftelserne vedrørende Pan Pearl River Delta Cooperation og – måske vigtigst af alt – introduktionen af fastlandsbesøgsordningen skabte et klima af stor tillid til Hongkongs økonomi, der i 2004 var på vej ud af en seks år lang nedgangsperiode, som var blevet forværret i 2003 på grund af SARS-epidemiens indvirkning.

I løbet af 2004 blev Hongkongs og Kinas økonomier mere symbiotiske, indbyrdes afhængige og konvergerende. De to økonomiske systemers øgede sammenfletning kan betragtes som positiv for både Kina og Hongkong, idet mange af de forretningsmetoder, der praktiseres i Hongkong, blev mere udbredte på fastlandet, hvilket også er til gavn for Hongkongs økonomiske udvikling.

Midtvejs i året kunne man konstatere, at økonomien var ved at komme på fode igen. Den økonomiske vækst i 2004 var på 8,1 %, arbejdsløsheden var faldende, ejendoms- og aktiemarkedet var på vej op, og deflationen var blevet erstattet af en beskeden prisinflation, og endelig var regeringens underskud mindsket.

Handelen og pengeoverførslerne mellem Hongkong og EU ekspanderede fortsat og blev yderligere intensiveret. EU blev Hongkongs tredjestørste leverandør af varer i 2004 efter det kinesiske fastland og Japan, og EU var det tredjestørste marked for eksporten fra Hongkong efter USA og det kinesiske fastland. EU-virksomheder er ledende inden for mange sektorer, især inden for finansielle og andre tjenesteydelser.

Europa-Kommissionen fortsatte med at give udtryk for sin bekymring over den manglende konkurrencelovgivning i Hongkong, men på trods heraf kunne der kun konstateres ringe fremgang på dette område i 2004. At få løst dette spørgsmål vil fortsat være en topprioriteret opgave i EU's økonomiske forbindelser med området. EU har også med tilfredshed noteret sig HKSAR's bestræbelser for at beskytte den intellektuelle ejendomsret, selv om Hongkong stadig er det tredjestørste oprindelsesland for varemærkeforfalskede varer, der indføres i EU; der må derfor fortsat arbejdes på at udbedre denne situation.

De officielle forbindelser mellem EU og HKSAR og samarbejdet inden for handel, indvandring, told og erhvervsdialogen blev yderligere udbygget i 2004. Pascal Lamy, EU-kommissæren for handel, aflagde officielt besøg i Hongkong i marts 2004. I september mødtes Hongkongs justits- og indenrigsminister, Ambrose Lee, med EU-kommissæren for retlige og indre anliggender og åbnede det første møde i Bruxelles i det fælles EU-HKSAR-udvalg for tilbagetagelse af personer. Det femte møde i det fælles EU-HKSAR-toldsamarbejdsudvalg fandt sted i Bruxelles i september. Den femte plenarforsamling i EU-HKSAR-erhvervssamarbejdsudvalget blev afholdt i Hongkong i marts 2004, og endelig tilsluttede Kommissionen sig Verdenshandelsorganisationens forslag om at afholde den sjette WTO-ministerkonference i Hongkong i december 2005.

Kommissionens detaljerede analyse findes i Kommissionens arbejdsdokument SEC(2005) 922.